

sendt personale ved diplomatiske og konsulære repræsentationer her i landet og sådanne personers familiemedlemmer.

Stk. 5. Når de i stk. 1-4 nævnte personer med samtykke af sygehusvæsenet i bopælskommunen eller på det midlertidige opholdssted behandles ved en fremmed kommunes sygehusvæsen behandles patienten på samme vilkår som ved sygehusvæsenet i bopælskommunen eller på det midlertidige opholdssted, idet dog den kommune, der yder behandlingen, kan afkræve bopælsens eller det midlertidige opholdssteds kommune de hermed forbundne udgifter.

Stk. 6. Hvor særlige forhold taler herfor, kan indenrigsministeren fastsætte regler om, at enhver kommune vederlagsfrit skal yde visse behandlinger, uanset hvor patienten bor.

Stk. 7. Uanset bestemmelserne i stk. 1-6 kan indenrigsministeren fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde opkræves betaling for visse behandlinger og ydelser eller for behandling på visse institutioner.

§ 6. Til personer, der i medfør af § 5, stk. 1, 2 og 5, har ret til vederlagsfri behandling, ydes befording eller befordingsgodtgørelse til og fra behandling ved vedkommende kommunale sygehusvæsen.

Stk. 2. Befordring eller befordingsgodtgørelse ydes endvidere til de i § 5, stk. 1 og 2, nævnte personer til og fra vederlagsfri behandling på sygehuse m. v., som ikke henhører under det almindelige kommunale sygehusvæsen, såfremt institutionen (afdelingen) af indenrigsministeren er henført til nærværende bestemmelse.

Stk. 3. Eiter nærmere regler fastsat af indenrigsministeren kan befording eller befordingsgodtgørelse ydes til de i § 5, stk. 3 og 4, nævnte personer til behandling på de i stk. 1 og 2 nævnte institutioner. Endvidere kan indenrigsministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang der ydes befording eller befordingsgodtgørelse til de i § 5, stk. 1-4, nævnte personer til de behandlinger, der henføres til § 5, stk. 6 og 7.

Stk. 4. Når der anmodes om befording eller befordingsgodtgørelse til behandling på et midlertidigt opholdssteds sygehus, kan hjemtransport efter udskrivning kun forlanges tilbage til det midlertidige opholdssted.

§ 7. Befordring, for hvilken der ydes godtgørelse efter § 6, skal ske med det efter forholdene billigste, forsvarlige befordringsmiddel og ydes kun, når befordringsudgiften overstiger en af indenrigsministeren fastsat grænse. Nærmere regler om ydelse af befording og befordingsgodtgørelse og dækning af andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed fastsættes af indenrigsministeren.

§ 8. Befordring eller befordingsgodtgørelse ydes af den kommune, i hvilken patienten opholder sig på det tidspunkt, da ydelsen rekvireres. Dog ydes befording fra et sygehus uden for bopælskommunen til fortsat indlæggelse på et sygehus i bopælskommunen af sidstnævnte kommune.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med vedkommende kommunale organisationer godkende, at udbetaling af befordingsgodtgørelse og løsningen af andre befordringsopgaver i en kommune henlægges til det sociale udvalg, jfr. dog lov nr. 311 om offentlig sygesikring af 9. juni 1971 § 22, på en af de i § 1 nævnte kommuners vegne.

§ 9. Afgørelser truffet af sygehusudvalget, Københavns magistrat eller Frederiksberg kommunalbestyrelse om, på hvilke vilkår en person har ret til behandling og befording eller befordingsgodtgørelse, og afgørelser truffet af det sociale udvalg i medfør af § 8, stk. 2, kan påklages til sikringsstyrelsen. Klage til sikringsstyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Sikringsstyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for sikringsstyrelsen.

Stk. 2. Ved behandling af klager over en af det sociale udvalg i medfør af § 8, stk. 2, truffet afgørelse skal sikringsstyrelsen indhente en udtalelse fra vedkommende amtsråd.

Stk. 3. Afgørelser truffet af sikringsstyrelsen i medfør af stk. 1 kan påklages til den sociale ankestyrelse. Klage til ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgø-